

De statistiske oplysninger om bachelorenes forhold er usikre, bl.a. fordi universiteterne registrerer bachelorer meget forskelligt. Eksempelvis angiver Københavns Universitet for den undersøgte periode (1988-96) at have produceret 52 bachelorer, mens Odense Universitet i samme periode angiver en produktion på 2775 bachelorer.

Undersøgelsen er baseret på to faglige foreningers registreringer, hhv. DJØF og Dansk Magisterforening. Der kan meget vel tænkes at være et ukendt antal bachelorer i gode job, som ikke er medlemmer af en af de to foreningers arbejdsløshedskasser og derfor ikke indgår i undersøgelsen.

I alt 1600 personer, registreret i de to foreninger som bachelorer (heraf 250 i DJØF og 1350 i Dansk Magisterforening) er blevet spurgt, og svarprocenten er ca. 52%. Svarprocenten er lavest for de samfundsvidenskabeligt organiserede, idet DJØF-medlemmernes svarprocent er 35%, og højest for de humanistisk og naturvidenskabeligt organiserede, idet medlemmerne af Dansk Magisterforenings svarprocent udgør 55%.

Undersøgelsen opererer med begrebet »reelle bachelorer«, defineret som bachelorer, der har fået bachelorbevis og angiver, at de ikke agter at fortsætte i uddannelsessystemet inden for de næste 2 år (disse udgør 42% af alle respondenterne). Undersøgelsen karakteriserer de reelle bachelorer som »fortrinsvis kvinder, i to ud af tre tilfælde en humanist, formentlig over 25 år og med stor sandsynlighed også over 30 år«.

RUCs undersøgelse understreger, at der i høj grad er brug for, at universiteterne foretager ens registreringer af bachelorer. Og hvad der er endnu væsentligere, at universiteterne – som allerede nævnt – i deres videre arbejde med udvikling af bacheloruddannelserne fastlægger klare mål for den enkelte bacheloruddannelse i dialog med aftagerne, og at disse mål fremgår af studieordningen for den enkelte uddannelse.

Ad spm. nr. S 858

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Pia Kjærsgaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingsstidende 1997-98, forhandlingerne side 3009, lød således:

Til justitsministeren (18/12 97) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage i anledning af, at forsøg på at smide lejere ud, der står bag omfattende illegal handel med hash, er strandet på, at politiets rapportmateriale ikke må benyttes i forbindelse med en retssag, og vil ministeren i øvrigt give Folketinget en redegørelse for politiets indsats i forbindelse med de illegale hashklubber på Østerbro?«

Supplerende svar (21/1 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politidirektøren i København, hvortil der henvises. Politidirektøren har bl.a. oplyst, at:

»Københavns Politi er opmærksom på problemer med salg af hash fra såkaldte »hashklubber« på Østerbro.

Den målrettede indsats består i gentagne henvendelser til de klubber, hvor der er mistanke om, at der foregår salg af hash. I forbindelse med henvendelserne foretages jævnligt ransagning af lokalerne samt blandt personkredsen omkring klubberne. I de tilfælde, hvor der konstateres ulovligheder, indledes der retsforfølgning.

Der blev i 1997 foretaget 95 tilsyn i klubber, som politiet mistænkte for at være udsalgssteder for hash. Der konfiskeredes i den forbindelse cirka 1,3 kilo hash, cirka 100 joints samt en del »skunk«. Mængden af hash sammenlignet med antallet af ransagninger afspejler, at der ikke opbevares større mængder af hash i lokalerne.

Vedrørende udlevering af politiets rapportmateriale til brug for opsigelse af lejemål, kan det oplyses, at der ikke umiddelbart i de konkrete sager ses at være rejst spørgsmål herom.

Justitsministeriet kan generelt oplyse, at efter offentlighedslovens § 2, stk. 1, 1. pkt. gælder loven ikke for sager inden for strafferetsplejen. En forvaltningsmyndighed kan dog give aktindsigt i videre omfang end offentlighedsloven forpligter til (meroffentlighed), medmindre andet følger af reglerne om tavshedspligt, jf. offentlighedslovens § 4, stk. 1, 2. pkt.

For så vidt angår spørgsmålet om udlevering af politiets rapportmateriale kan det i øvrigt oplyses, at efter retsplejelovens § 299, stk. 1, kan